

Posudek oponenta na bakalářskou práci p. Lukáše Kubíka „Vojenské aspekty imdžinské války“

Autor si jako základní úkol své práce vytkl srovnání připravenosti a poměru sil a výzbroje korejské a japonské armády v průběhu tzv. imdžinské války (1592–1598), která – jak sám poukazuje – představovala jeden z nejrozsáhlejších konfliktů raného novověku na Dálném východě. Jde nepochybně o šťastnou volbu tématu, vzhledem k tomu, že právě v průběhu této války došlo k rozsáhlejší aplikaci rozličných typů palných zbraní, a to především na japonské straně, která za znalost moderních typů pušek vdělila obchodním stykům s Evropou.

První kapitoly práce jsou věnovány charakteristice politické situace před japonskou invazí do Koreje a možným příčinám invaze. Autor na základě sekundární literatury vypočítává několik možných důvodů, které tehdejšího faktického vládce Japonska, Tojotomiho Hidejošiho, mohly vést k rozhodnutí útok podniknout. Vedle nejčastějšího vysvětlení, že Hidejošiho plány na rozsáhlou zahraniční expanzi, která nebyla v japonských tradicích, vycházely ze snahy upevnit své postavení v právě sjednoceném Japonsku a eliminovat hrozbu vnitřní nestability nasazením vojenských sil mimo zemi, věnuje autor značný prostor úvahám o tom, že megalomanské plány expanze byly ovlivněny zhoršujícím se Hidejošiho psychickým stavem, což je možnost nepochybně zajímavá. Je zřejmé, že v případě invaze do Koreje šlo o Hidejošiho osobní rozhodnutí, jak autor dokládá i tím, že po jeho smrti bylo od expanzivních plánů upuštěno; zde by ovšem bylo možno vznést otázku, jakou roli v tomto případě mohla sehrát komplikovaná vnitřní situace v Japonsku po Hidejošiho smrti.

Těžiště práce potom tvoří kapitoly 5. a 6., které se věnují vojenské připravenosti obou stran, porovnání jejich výzbroje a organizace. Uvedené kapitoly jsou nejinformativnějšími a nejzajímavějšími částmi práce, v nichž se projevuje autorova dobrá obeznámenost s tématem, zřetelně daná i jeho dlouhodobějším zájmem o danou problematiku. Autor se podrobně zabývá nejen odlišným vojenským systémem obou zúčastněných stran, nýbrž i technickými parametry zbraní ve výzbroji japonské a korejské armády. Přitom zcela správně poukazuje na technologickou převahu japonské pozemní armády, vyzbrojené moderními typy palných zbraní. Jako nedostatek japonské strany ovšem vidí praktickou absenci jízdních oddílů a především ve srovnání s korejskou stranou celkovou nepřipravenost a horší výzbroj válečného loďstva, které mělo sloužit především transportním účelům. Právě poměr sil na moři se – jak autor správně uzavírá – stal vzhledem k omezeným zásobovacím možnostem pozemních vojsk jedním z hlavních faktorů, který přispěl k ztroskotání invaze. Porovnání korejských a japonských sil je podáno velmi přehledně a orientaci v něm usnadňují pečlivě vypracované tabulky.

Je pak možná poněkud škoda, že závěrů získaných tímto srovnáním není více využito v

následujících kapitolách věnovaných přehledu vojenských operací, který spočívá ve výčtu jednotlivých bitev bez jejich podrobnějšího rozboru. V této části pak představuje osvěžení kapitola zabývající se charakteristikou organizace a výzbroje mingské armády, kde se autor zřetelně opět ocitá u tématu, které je mu nejbližší.

Z hlediska formálního má práce logickou a přehlednou strukturu a čtenář se v ní dobře orientuje. Poněkud horší je úroveň stylistická s poměrně častými formulačními neobratnostmi a někdy překlapy.

Práce vychází z uspokojivě rozsáhlé literatury v korejštině a západních jazycích a je zřejmé, že autor se s tématem dobře obeznámil. V seznamu literatury je ovšem značným nedostatkem řazení prací bez ohledu na abecední pořádek.

Celkově podle mého názoru p. L. Kubík zdařile a přehledně pojednal o zvoleném tématu, jeho práce splňuje požadavky kladené na práci bakalářskou a s ohledem na některé výše zmíněné nedostatky navrhuji její hodnocení jako velmi dobré.

V Liberci dne 4. 9. 2015

Mgr. Jakub Maršálek Ph.D.